

Liberecká zoo začala s chovem osináků afrických

03. 06. 2020 13:19

Další kombinovaná expozice vznikla v pavilonu tropý liberecké zoologické zahrady. Po arech hyacintových s pásovcem dostali nové spolubydlíci také zoborožci hrubozobí. Jedná se o africké hlodavce z čeledi dikobrazovitých – osináky africké. Trojici osináků afrických složenou z mladého tříletého páru a jeho pětiměsíčního mláděte mohou návštěvníci nově pozorovat ve venkovní expozici pavilonu. Na zimu se pak přestěhují dovnitř.

Podle zooložky Doroty Gremlicové se oba druhy sžívají zcela bez komplikací. „U zoborožců právě probíhá hnízdní sezóna. Samice je momentálně zazděná v budce a samec do venkovní části voliéry vylétá jen příležitostně,“ vysvětlila zooložka. Zvýšenou pozornost ale chovatelé musí věnovat krmným dávkám. „Osináci chovaní v lidské péči mívají sklony tloustnout, takže je nutné sledovat, co zoborožcům takzvaně upadne od zobáku a podle potřeby korigovat krmnou dávku osináků,“ dodala Gremlicová.

Osináci sdílí stejné prostředí se zoborožci hrubozobými i ve volné přírodě, kde obývají tropické lesy střední a západní Afriky. Přestože umí obratně šplhat, zdržují se převážně na zemi. Na stromy se uchylují pouze výjimečně v případě nebezpečí. Pokud se osináci cítí ohrožení, naježí své ostny, které jim vyrůstají na zadní části hřbetu, a opticky tím zvětší svoji velikost. Stejně jako ostatní dikobrazovití se natočí k predátorovi zády a pokouší se ho zranit svými bodlinami. Na rozdíl od dikobrazů jsou ale štíhlejší, mají dlouhý ocas zakončený štětkou ze světlých tuhých chlupů, kterými mohou chřestit. Bodliny jim vyrůstají pouze na zadní části hřbetu, zbytek těla kryjí krátké ploché štětiny. V zoologických zahradách se dožívají až dvaceti let.